



© Stichting Vlaamse Schoolsport

MEMORANDUM 2009-2014 VAN DE VLAAMSE SPORTRAAD

MEMORANDUM 2009-2014 VAN DE VLAAMSE SPORTRAAD

1. PRIORITEITEN

BEWEGEN, MEEDOEN, PRESTEREN: DRIE SPOREN VOOR EEN VERNIEUWEND SPORT- BELEID IN VLAANDEREN

Het valt niet te ontkennen, de sportsector is er de voorbije Vlaamse regeerperiode met reuzenschreden op vooruitgegaan, beleidsmatig én budgettair. Tal van nieuwe initiatieven zagen het daglicht. Decreten en besluiten kregen een grondige opknapbeurt.

Die aandacht voor de sport is terecht. De rol van de sport als maatschappelijke hefboom voor vorming, cultuur, integratie, gezondheid en economie, is algemeen aanvaard.

De Vlaamse Sportraad vertrouwt erop dat de nieuwe Vlaamse Regering een even grote dynamiek aan de dag legt, met bijzondere aandacht voor de onderstaande items.

Het principiële uitgangspunt van dit memorandum is dat het sportbeleid op 3 pijlers rust.

- **Bewegen:** opkomen voor een fysiek actieve levensstijl, in het kader van welzijn en welbevinden.
- **Meedoen:** bouwen aan het sportieve netwerk van sportclubs, sportfederaties en andere georganiseerde en niet georganiseerde sportbeoefening.
- **Presteren:** ondersteunen van topsport en wedstrijden in een internationale context.

Elke pijler verdient een eigen beleidsspoor. Het piramidale denken heeft afgedaan. Elke pijler is gelijkwaardig en kent zijn eigen wetmatigheden.

Vanuit deze basisvisie heeft de Vlaamse Sportraad zijn wensen en suggesties voor een nog krachtadiger Vlaams sportbeleid gebundeld rond een 14-tal thema's, met in totaal 103 aandachtspunten.

2. ALGEMEEN

2.1. Het sportbeleid is grondwettelijk de exclusieve bevoegdheid van de gemeenschappen.

Inmenging door federale instellingen of unitaire sportstructuren, kan niet. Samenwerking is wel mogelijk, met respect voor de Vlaamse autonomie. Over federale of andere beslissingen die het sportbeleid raken, moet de

sportminister vooraf worden geconsulteerd. Regionale, bovenlokale, lokale overheden zijn elk op hun domein bevoegd, conform het kerntakendebat. Daarnaast is er behoefte aan meer interdepartementale samenwerking rond de materie sport. Sportintrinsicke dossiers als fysieke fitheid of schoolsport mogen niet het exclusieve domein worden van de departementen Gezondheidszorg, respectievelijk Onderwijs.

2.2. De sportieve missie van de Vlaamse overheid is zoveel mogelijk mensen in beweging en aan het sporten krijgen, en de omstandigheden creëren voor topsporters om hun talenten maximaal te ontplooiën.

Het Vlaamse sportbeleid moet niet enkel worden afgerekend op het aantal Olympische medailles, maar ook op het netwerk van de georganiseerde sport, de sportieve mentaliteit in Vlaanderen, de impact op gezondheidsindicatoren.

2.3. Er is behoefte aan een vernieuwd Strategisch Plan voor Sportend Vlaanderen, dat de volgende regeerperiode overstijgt.

Het uitgangspunt voor de overheid blijft doen doen, dwz voorwaarden scheppen, coördinerend werken, volgens de principes van complementariteit en subsidiariteit. De resoluties van de Staten-Generaal van de Sportclubs, uit 2003, moeten opnieuw tegen het licht worden gehouden.

2.4. Na de vele nieuwe decreten en uitvoeringsbesluiten van de vorige regeerperiode, pleit de sportsector voor een periode van decretale rust.

Die periode moet worden aangewend om een degelijke implementatie in het werkveld toe te laten, en om aan effectmeting te doen. Monitoring van de uitvoering van de sportdecreten is een belangrijke tool.

Het **Brusselse luik** in de decreten kan beter. De voorwaarden voor Brusselse gemeenten om in het sport voor allen-decreet te stappen, bijvoorbeeld, zijn niet realistisch. Het decreet voor de sportfederaties mist stimulansen voor de uitbouw van een Brusselse werking.

2.5. Administratieve vereenvoudiging, al jaren een topprioriteit van de Vlaamse overheid, moet consequent in de sportieve regelgeving en de administratie worden voortgezet, op alle niveaus.

De Vlaamse Sportraad verwijst daarvoor naar zijn uitgebreide advies uit 2007: De P uit verPlichting halen.

2.6. Een goed georganiseerde juridische dienstverlening voor sportfederaties, sportdiensten en andere actoren is onmisbaar, gelet op de toenemende juridisering van de sport.

3. ONDERWIJS

3.1. De scholen moeten worden gestimuleerd om het **hoogst mogelijke aantal curriculaire uren lichamelijke opvoeding**, onderwezen door een gekwalificeerde leerkracht lichamelijke opvoeding, te organiseren. Een sportieve attitude verwerven, begint voor sommige kinderen al thuis, maar voor velen pas op school, in het curriculum voor lichamelijke opvoeding, waar ook andere attitudes worden ontwikkeld. De lessen lichamelijke opvoeding kunnen en mogen niet worden verengd tot sport. De lessen lichamelijke opvoeding zijn de enige plek waar alle kinderen in een pedagogische context leren bewegen en sporten.

3.2. In het basis- en secundair onderwijs is één uur **bewegingsactiviteiten per dag**, een minimum.

3.3. De school moet samenwerken met de schoolsportorganisatie, de lokale sportclubs, de sportfederaties en andere actoren uit de buurt en de gemeente, via een **divers aanbod van intra- en extra-murosactiviteiten**. Dat is nodig om zoveel mogelijk kinderen en jongeren aan te zetten tot een gezonde en sportieve levensstijl. Het naschoolse sportaanbod moet zich ook richten tot kinderen en jongeren die het sportieve talent niet hebben en/of de sociale steun missen om in een sportclub te sporten.

3.4. De sport heeft een belangrijke opdracht in de **brede school**. Samenwerking met partners uit de buurt, gemeente, sportclubs, ... moet worden versterkt, om alle leerlingen, ongeacht hun bekwaamheid, ook buiten de school(m) uren meer en **kwaliteitsvoller bewegings- en sportkansen** te bieden (bv sportieve naschoolse kinderopvang). Het Vlaamse initiatief FOLLO's - flexibele opdracht leerkrachten lichamelijke opvoeding - speelt hier een innovatieve rol en moet worden bestendigd. De recente Nederlandse beleidsaanpak om op grote schaal combinatiefunctionarissen in het leven te roepen, kan inspirerend werken.

4. PROMOTIE

4.1. Een nieuw sportpromotiebeleidsplan is nodig voor de komende regeerperiode. De essentie blijft **doen doen**. Het promotiebeleid moet inspelen op maatschappelijke

en sportieve evoluties: georganiseerde, maar ook niet of anders georganiseerde sportbeoefening, individueel of in vriendenkring, zapgedrag, het feit dat mensen baas willen zijn over hun eigen agenda, ...

De sportclub is een uitstekend middel tot participatie, maar geen doel op zich. Het belangrijkste is dat er zoveel mogelijk wordt gesport. Het promotiebeleid moet ook aandacht hebben voor (het gebrek aan) beweging, een fundamenteel samenlevingsprobleem.

4.2. De vrijetijdssector evolueert meer en meer naar een beleveniseconomie. Mensen willen niet zomaar aan een activiteit deelnemen, maar ook een aanbod van belevenissen errond ervaren, waarbij zo veel mogelijk zintuigen geprikkeld worden. Toeristische arrangementen, pretparken, wellness-pakketten, bongo-bons, VIP-arrangementen voor topevenementen, enz... zijn allemaal commerciële marketingproducten die perfect op deze behoeften inspelen. De sportsector dient met zijn specifieke troeven deze ervaringsdrang te kanaliseren, door rond zijn aanbod totaalconcepten te ontwikkelen en op maat gemaakte beleveniscomponenten voor de beoogde doelgroep in te bouwen.

4.3. Alle actoren moeten op permanente basis bij het promotiebeleid worden betrokken. Het sportbeleid moet gericht zijn op **alle bevolkingsgroepen**. Iedereen moet **volwaardige kansen** krijgen om aan sport te doen. Het promotiebeleid moet focussen op wie zonder voorzet van de overheid niet aan sporten toekomt.

4.4. Occasionele sportpromotiecampagnes moeten in een **groter geheel** worden ingepast. Langlopende acties moeten decretaal worden verankerd. Plotse, eenmalige shots, zonder voorafgaande inspraak van de sportsector en zonder adequate opvolging, moeten worden vermeden.

4.5. **Drempelverlagende initiatieven** moeten worden geïnventariseerd en geoptimaliseerd. Dat kunnen initiatieven zijn van sportfederaties of sportdiensten, maar bijvoorbeeld ook van ziekenfondsen of andere particuliere organisaties. Wat drempelverlagend werkt, verdient aandacht en steun.

4.6. Doelgroepen en hun verenigingen moeten zeggenschap hebben in het **doelgroepenbeleid** en het prioriteitenbeleid. Het doelgroepenbeleid (senioren sport bijvoorbeeld) kan efficiënter worden uitgewerkt, beter begeleid, meer gericht op integratie, en steviger door wetenschappelijk onderzoek onderbouwd.



4.7. Nieuwe incentives zijn nodig naar de sportclubs en de zogenaamde lichte sportgemeenschappen — gezamenlijk sporten, zonder strak clubverband — om de **sportparticipatie** te verhogen. Het ledenaantal van de sportclubs moet omhoog. Dat vergt maatregelen rond de vergrijzing van de vrijwillige inzet, het streven naar meer gekwalificeerde trainers in de clubs, en het vergunningsbeleid, met SABAM voorop. Daarnaast is een **flexibel sportaanbod** nodig, met nieuwe sportvormen en aandacht voor anders georganiseerde sportbeoefening, zoals lichte sportgemeenschappen en sport events.

4.8. Geregelde **kwaliteitsmeting** door de overheid van initiatieven gericht op participatieverhoging is noodzakelijk.

4.9. Een volwaardige afdeling **Marketing en Promotie** binnen de sportadministratie, die ten dienste staat van de sportactoren, moet worden opgericht.

4.10. Het sportaanbod voor personen met een handicap is versnipperd. Slechts een minderheid van de doelgroep vindt de weg er naartoe. Een **betere doorstroming** is nodig vanuit het buitengewoon onderwijs en vanuit de revalidatiecentra, waar sport een wezenlijk onderdeel moet zijn van het programma.

4.11. Een aangepaste tegemoetkoming is wenselijk voor materiaalgebonden sporten die de **financiële draagkracht** van het gehandicapte individu overstijgen.

4.12. Op termijn moeten alle gehandicapte sporters in de valide unisportfederaties of recreatieve sportfederaties terecht kunnen. Dat bevordert hun **integratie**.

5. TOPSPORT

5.1. **Vlaanderen** moet in de topsport **beter internationaal herkenbaar** worden, als erkenning voor de Vlaamse investeringen.

5.2. Extra impulsen zijn op korte termijn nodig voor **technologische innovatie** in de topsport. In de internationale context heeft Vlaanderen een probleem van schaal-grootte. Daarom moet er innovatief en strategisch worden gewerkt. Er moeten **samenwerkingsverbanden** worden opgezet met universitaire en andere kenniscentra en technologische bedrijven. De wetenschappelijke kennis moet worden vertaald naar de realiteit van het sportterrein.

5.3. De **professionalisering** van het begeleidingskader van topsporter, topsportbelofte en topsporttalent, blijft prioritair. Er moet aan een **sociaal statuut** voor de topsporter en de topsporttrainer worden gewerkt, in overleg met de federale instanties die ter zake nog bevoegd zijn.

5.4. Extra inspanningen zijn nodig voor initiatieven rond **loopbaanbegeleiding** van topsporters na hun actieve sportloopbaan.

5.5. Om het Vlaamse topsportsucces op langere termijn te verzekeren, is blijvende aandacht en financiële ondersteuning nodig voor **talentdetectie en -ontwikkeling**.

5.6. De werking van de **topsportscholen** – of zijn het topsporttalentscholen? – moet geregeld worden geëvalueerd en eventueel bijgestuurd, om de uitstroom te optimaliseren.

5.7. Er is behoefte aan een geïntegreerd **topsportinfrastructuurplan**. Op basis van een inventaris en behoefte-studie moet een langetermijnstrategie worden ontwikkeld.

5.8. Een **focusbeleid** moet worden overwogen, toegepast op de sporten waar Vlaanderen een traditie in heeft, goed in is of kan worden.

5.9. De realisatie van **één aanspreekpunt**, waar al jaren voor wordt geijverd, vergt een duidelijke taakafbakening en volgehouden samenwerking tussen de actoren in het topsportbeleid. Dit is noodzakelijk voor de administratieve vereenvoudiging, maar nog meer vanuit het oogpunt van een efficiënter topsportbeleid. Wie vindt dat één aanspreekpunt al een realiteit is, wordt door atleten tegengesproken. Atleten hebben andere ervaringen, zo heeft de Vlaamse Sportraad vastgesteld.

5.10. Voor de ondersteuning van topsportevenementen is er behoefte aan een **objectief beoordelingskader** en een meer coherent beleid. Overleg en afstemming met andere subsidieverstrekkingen is wenselijk.

5.11. De inbreng van de **commerciële sector** moet worden aangemoedigd, maar zonder inmenging in sporttechnische aspecten.

6. TECHNOLOGIE

6.1. Informatie- en communicatietechnologie (ICT) moet

maximaal worden aangewend om **informatie** te verzamelen en voor iedereen (sporter, bestuurder, ...) beschikbaar te stellen. De **Sportdatabank Vlaanderen** moet in samenwerking met de hele sportsector verder worden ontwikkeld en mag geen bijkomende administratieve last betekenen.

6.2. ICT en **moderne multimedia** (Facebook, ...) moeten maximaal worden aangewend voor promotie, communicatie en marketing (websites, ...).

6.3. ICT moet maximaal worden aangewend om de **planlast** voor bestuurders te verminderen, bijvoorbeeld via een digitale één loketfunctie. De Vlaamse Sportraad verwijst nog eens naar zijn uitgebreide advies uit 2007: De P uit verPlichting halen.

6.4. Infrastructuurplanning, -beheer en -gebruik moeten terug kunnen vallen op een **publieke en up-to-date databank**.

6.5. Technologie kan ook bijdragen tot participatieverhoging en kwaliteitsverbetering in breedtesport en topsport, bijvoorbeeld door de ontwikkeling en productie van **betere materialen**.

6.6. Technologie houdt voor de sport ook gevaren in. Denk aan mogelijke misbruiken van de biotechnologie. Op dit vlak is er behoefte aan een nieuwe **ethische discussie**.

7. ECONOMIE

7.1. Sportinvesteringen moeten worden aangemoedigd en gefaciliteerd. Sportevenementen, logies, infrastructuur, transport, verzekeringen, enz., creëren een enorme omzet. De **economische return** van bewegingsactiviteiten en sport is voor de gezondheidszorg en voor het bedrijfsleven van grote waarde. Kortom, het rendeert om in sport te investeren.

7.2. De **tewerkstellingsmogelijkheden** in de sport moeten beter worden benut. Sport is een factor van betekenis voor de werkgelegenheid. De reguliere arbeid in de sport kan goedkoper, bijvoorbeeld door de bijdragen voor de sociale zekerheid te verlagen.

7.3. Professionele tewerkstelling moet waar mogelijk met **vrijwilligerswerk** worden aangevuld. Het vrijwilligerswerk in de sport verdient steun, want ook dat komt de econo-

mie ten goede. Er is behoefte aan een aangepast juridisch kader, aan professionele ondersteuning en aan actieve lokale rekrutering, eventueel via uitzendbureaus, voor het vrijwilligerswerk en voor de **semi-agorale arbeid**. Voor de semi-agorale arbeid is een wettelijke regeling nodig, in de vorm van een volwaardig statuut voor de trainer. Een wettelijke oplossing ligt nog deels op het federale niveau en vergt een bevoegdheidsoverschrijdende aanpak.

7.4. Sport moet **fiscaal** worden gepromoot. Een gunstig fiscaal klimaat is goed voor de tewerkstelling van gekwalificeerd personeel, maar ook van laaggeschoolden. Laaggeschoolden kunnen bijvoorbeeld worden ingezet om sportinfrastructuur open te houden en te onderhouden. Sportieve tewerkstelling is vaak lokaal gebonden en in tegenstelling tot andere sectoren van de economie, niet delokaliseerbaar.

7.5. De **BTW** voor de sportsector (infrastructuur, materiaal, begeleiding, ...) als belangrijke maatschappelijke hefboom moet van 21% naar 6%. Sport en beweging zijn geen luxeproducten, maar basisbehoeften. Sport en beweging staan aan de basis van de gezondheidspiramide.

7.6. Sport in bedrijfsverband is een niet ontgonnen groeiemarkt. De bewezen voordelen van actieve sportbeoefening voor zowel werkgever als werknemer moeten in actieve sportprogramma's in werkverband worden vertaald. De overheid kan hier sensibiliserend optreden. Kritische succesfactor is de samenwerking tussen de departementen sport, gezondheidszorg en economie.

8. GEZONDHEID

8.1. Sport en beweging zijn voor een gezonde samenleving **van vitaal belang**. Fysieke activiteit moet sterk en stelselmatig worden gestimuleerd en ondersteund, voor alle bevolkingsgroepen.

8.2. Bewegingsarmoede (verhuiskamerings, sedentarisme) vormt een ernstig **gezondheidsrisico**. Maatregelen zijn dringend nodig om daar krachtdadig tegen in te gaan.

8.3. Gezond sporten moet permanent worden aangemoedigd. Gezond sporten betekent geregeld sporten én medisch verantwoord sporten. Medisch verantwoord sporten betekent aandacht hebben voor gezond bewegen, letsel- en dopingpreventie en -bestrijding. Gezond sporten is ook lifetime sporten.



8.4. Nauwere samenwerking met de **gezondheidssector** is vereist, onder meer met de LOGO-consulenten (Lokaal GezondheidsOverleg). Sport en beweging moeten aandacht krijgen in de medische en paramedische opleidingen. De rol van de arts in de sportpromotie moet worden erkend. Artsen zetten mensen aan tot beweging en sportbeoefening, en hebben meer invloed en autoriteit dan allerlei sportpromotiecampagnes.

8.5. Sport is niet alleen goed voor de fysieke fitheid, er moet ook gefocust worden op de meerwaarde voor de **mentale gezondheid** en het **sociaal welzijn**. En bovenal, sport is fun.

8.6. Het stimuleren van (buiten)speelkansen en het opvolgen van de kwaliteit en kwantiteit van (buiten)spelen is nodig om een beter inzicht te krijgen in de problematiek van het buiten spelende kind. **Buiten spelen** en alles wat daar komt bij kijken — motoriek, taal, sociaal gedrag, ontdekking, nadenken, ... — is levensnoodzakelijk voor een goede intellectuele, affectieve, emotionele en motorische ontwikkeling van het kind.

9. ETHIEK

9.1. De sport is de sector bij uitstek waar jongeren **positieve waarden en normen** kunnen verwerven: sportiviteit, fair play, sociaal samenzijn, respect voor eigen lichaam, besef van waarden en regels, leren en beleven ... Dat vereist een directe en actieve aanpak door degelijk gevormde trainers, bestuurders en begeleiders.

9.2. De **negatieve excessen** in de sport moeten worden aangepakt: agressie en geweld in en om de sport door sporters, trainers, ouders en toeschouwers, ... Doping in de sport blijft ontoelaatbaar en moet zwaar worden bestraft.

9.3. De Vlaamse Sportraad ondersteunt voluit het **decretaal initiatief** rond ethiek in de sport. De Vlaamse Sportraad rekent erop dat de opvolging en begeleiding van de sportfederaties, de nodige impulsen geven om de positieve waarden in de sport te promoten en de negatieve uitwassen aan te pakken.

10. WETENSCHAPPELIJK ONDERZOEK

10.1. Het sportbeleid moet door beleidsvoorbereidend wetenschappelijk onderzoek worden onderbouwd. Weten-

schappelijke onderzoeksprojecten moeten beter op elkaar worden afgestemd en de resultaten moeten systematisch **worden gecommuniceerd en geïmplementeerd**. Wetenschappelijk onderzoek moet ten dienste staan van de sportrealiteit.

10.2. Er is behoefte aan een **specifieke VRIND** (Vlaamse Regionale Indicatoren) voor sport, dat wil zeggen kerncijfers waar de Vlaamse Sportraad zijn adviezen op af kan stemmen. Er is ook meer inzicht nodig in de geldstromen van de overheden naar de georganiseerde sport.

11. KWALITEIT DOOR KADEROPLEIDING

11.1. Kwaliteitszorg in de sport start en eindigt met een **goed opgeleid kader**.

De Vlaamse Trainersschool (VTS) blijft een voorbeeld van een degelijk functionerend samenwerkingsverband en een toonbeeld van voorwaardenscheppend beleid, dat in Europa model kan staan. De Vlaamse Kwalificatiestructuur zal het belang van de Vlaamse Trainersschool nog doen toenemen.

11.2. De VTS-kaderopleiding kan rond **4 clusters** worden opgebouwd, elk met een ankerpunt in de VTS: (1) ploegsporten; (2) individuele sporten; (3) outdooractiviteiten; (4) doelgroepen. De ankerpunten zorgen voor de opvolging en de inhoudelijke invulling van de opleidingen op alle niveaus.

11.3. Naar analogie van de universiteiten, is een **liaison voor de hogescholen** nodig, bedoeld voor een betere afstemming van de opleidingen en een erkenning van de opleidingsverstrekkers, met het oog op de toekenning van een (Europees) kwaliteitslabel.

11.4. Om de kwaliteit van de VTS-cursussen niet in het gedrang te brengen, zijn **marktconforme honoraria** nodig voor VTS-docenten, auteurs van cursusteksten, makers van multimediamateriaal. De betere bezoldiging mag niet integraal op de deelnemers worden verhaald. Anderzijds moet worden getoetst of de cursusgelden niet te laag zijn, wetende dat veel cursisten al kunnen rekenen op subsidiëring via andere kanalen (bv impulssubsidies voor gemeenten). De kostprijs van de cursussen moet aan het aantal deelnemers worden gekoppeld. Als voorbereiding op de open markt is een vergelijkend onderzoek wenselijk naar de cursustarieven in andere EU-landen.

11.5. Aan de vastlegging van de nieuwe honoraria moet een onderzoek voorafgaan naar het **effect van de VTS** op het sportlandschap. Er moet worden onderzocht of Vlaanderen nu meer en betere trainers heeft, of de kwaliteit is gestegen, ...

11.6. De Vlaamse overheid moet blijven streven naar optimale **pedagogisch en sporttechnisch gekwalificeerde begeleiding** in de sport. Strijd tegen zwartwerk, maximale officiële tewerkstelling, een volwaardig statuut en ernstige vergoeding voor trainers zijn maatregelen die daartoe bij kunnen dragen.

11.7. E-learning verdient meer aandacht. De mogelijkheden moeten worden onderzocht van samenwerking met Begeleid Individueel Studeren (BIS, Vlaamse overheid) en met de VDAB, die ter zake heel wat ervaring heeft. Dit is ook van belang voor het levenslang leren.

11.8. Een overzicht is wenselijk van het **sportieve vormingsaanbod**, van wie wat doet in het sectorale opleidingsland.

11.9. Sportieve opleidingen aan universiteiten en hogescholen moeten ook **praktijkgericht** zijn.

11.10. Gerichte vorming is nodig voor het **doelgroepenbeleid**. Welke hiaten bestaan er nog van onbereikte of nieuwe doelgroepen? Zo kan maximaal op de heersende bewegings- en gezondheidsgolf worden ingespeeld.

11.11. Er moet meer **sportpedagogisch geschoold personeel** worden opgeleid, om in het aanslepende tekort te voorzien, vooral in de jeugdsport. Leerlingen van het secundair onderwijs moeten de kans krijgen om op jeugdige leeftijd via aangepaste opleidingen in te groeien in begeleidings- en trainersfuncties.

11.12. Er moet in de toenemende behoefte aan opleiding worden voorzien van **bestuurskaders en administratieve kaders**.

11.13. Actieve stimulansen zijn nodig voor de vorming van **scheidsrechters en juryleden**, vooral bij de jeugd.

11.14. Vrijwilligers en semi-agorale werkers moeten een passend vormingsaanbod krijgen.

11.15. De overheid moet de kwaliteit van de **fitnesscentra**

in het oog houden, maar zonder betutteling. Gekwalificeerde personen moeten de leiding hebben.

12. EUROPA EN DE WERELD

12.1. Europa wint aan belang. Het Europese **Witboek Sport** moet en zal de komende jaren mee richting geven aan het Vlaamse sportbeleid. Het Witboek besteedt aandacht aan beweging en het is niet dirigerend, maar stimulerend.

12.2. Een **Europese task force** is nodig voor de sport. In 2010 heeft ons land het EU-voorzitterschap. Vlaanderen kan daar een voortrekkersrol in vervullen, zoals voorheen in de Raad van Europa. Vlaanderen is nog altijd toonaangevend in sportwetgeving, breedtesport, sportopleiding en -begeleiding, dopingbestrijding, ethiek en waarden in de sport, ...

12.3. De sportsector moet meer op bestaande **Europese initiatieven** inspelen, onder meer uitwisselingsprogramma's.

12.4. Vlaanderen moet vooral een positieve boodschap brengen voor de sport, met name het gezondheidsbevorderende aspect. Good practices op het vlak van de relatie tussen gezondheid en fysieke activiteit in Vlaanderen, moeten meer in het daglicht worden gesteld: Start to Run, fietspadennetwerk, ...

12.5. Er moet rekening worden gehouden met de **nieuwe kwalificatiestructuren**. Elders verworven competenties moeten worden gevaloriseerd.

13. OVERLEG

13.1. De verplichting voor beleidsmakers om advies in te winnen, moet zo ruim mogelijk zijn. Wanneer adviezen niet worden gevolgd, geldt een **motiveringsplicht**.

13.2. Een evaluatie is nuttig van de **steunpunten** en wat ze concreet hebben opgeleverd. De informatiedoorsijpeling vanuit de steunpunten kan beter.

13.3. Continu overleg en terugkoppeling met de Vlaamse Sportraad en koepelorganisaties als VSF en ISB, VGC, VVSG en VVP, zijn essentieel om tot een gedragen beleid te komen.



14. MEDIA

14.1. De (nieuwe) media moeten worden ingezet ten bate van de **sportpromotie**.

14.2. De openbare omroep, die met gemeenschapsgeld werkt, moet actief en blijvend aan sportpromotie doen, met aandacht voor álle sporten, ook de minder bekende. Dat behoort tot de **educatieve rol van een openbare omroep**. De regionale zenders kunnen model staan.

14.3. Er moet een nieuw **wervend sportprogramma** op televisie komen, als opvolger van Vlaanderen Sportland. Damessport en sport voor gehandicapte personen moeten op TV kansen krijgen, net als de kleine en minder bekende sporten.

15. RUIMTELIJKE ORDENING, INFRASTRUCTUUR EN ECOLOGIE

15.1. Ruimtelijke ordening en sport wordt de komende jaren een kernthema: ruimte voor beweging, ruimte voor sport. Het beleid rond ruimtelijke ordening moet ruimte om te bewegen, incalculeren. **Buurtsportpleinen** zijn nodig, zeker in nieuwe verkavelingen, nu het nog kan.

15.2. Infrastructuur blijft een belangrijk aandachtspunt. Op het vlak van sportinfrastructuur werden de jongste jaren mooie dingen gerealiseerd. Maar de **behoefte** aan renovatie en aan nieuwe sportaccommodaties stijgt sneller dan het aanbod, vooral lokaal.

15.3. Het **Vlaamse Sportinfrastructuurplan**, bedoeld om aanslepende lokale infrastructuurbehoeften aan te vullen, is een uitstekend initiatief. Na kunstgrasvelden, sporthallen, zwembaden en multifunctionele sportcentra is er behoefte aan een gelijkaardig **vervolginitiatief** voor andere lokale en regionale probleemporten.

15.4. Bij de bouw / verbouwing of subsidiëring van sportinfrastructuur is er aandacht nodig voor **toegankelijkheid** voor personen met een handicap.

15.5. Bij de oprichting en exploitatie van sportinfrastructuur moet ook rekening worden gehouden met de **topsportbehoeften**.

15.6. Gerichte incentives blijven nodig voor de oprichting van lokale, kleinschalige sportinfrastructuur, voor kleinere

sporten, onder meer om normen en kwaliteitseisen te kunnen stellen.

15.7. Bij projecten rond urbanisering en stadsinbreiding moet meer aandacht gaan naar **beweegruimte** voor kinderen (straten, pleintjes, parken,...).

15.8. De overheid moet de randvoorwaarden scheppen om **schoolsportinfrastructuur** beter en vaker open te stellen voor de georganiseerde sportbeoefening.

15.9. Infrastructuur hoeft niet altijd veel geld te kosten. Een bijzonder origineel en succesvol project, met weinig kosten, zijn de **fietsknooppunten**. Herwaardering van kerkwegels, oude spoorwegbeddingen, voor wandelen, fietsen, ... zijn andere voorbeelden.

15.10. Sport en toerisme gaan hand in hand. **Sportief-toeristische trekpleisters** moeten verder worden uitgebouwd.

15.11. Bij de subsidiëring van sportinfrastructuur moet aandacht gaan naar **ecologisch/duurzaam bouwen** (passief bouwen, hernieuwbare energie, ...).

15.12. Het gebruik van **duurzame materialen** in de sport, bijvoorbeeld kunstgras, moet worden aangemoedigd.

15.13. Natuurgebonden sporten (alpinisme, mountainbike, wandelsport, ...) moeten met respect voor de natuur worden beoefend.

15.14. De sportsector moet op elk niveau **inspraak** hebben in projecten in verband met leefmilieu en ruimtelijke ordening die sportieve implicaties hebben, zoals VLAREM en het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

15.15. Te voet of per fiets naar het werk, naar de sporthal, boodschappen doen, de trap nemen, ... zijn óók vormen van **dagelijkse fysieke activiteit** die aanmoediging verdienen.

15.16. Een **afval- en kringloopbeleid** is nodig rond sportevenementen.

15.17. Er is behoefte aan **ruimte** om bepaalde sporten in Vlaanderen te kunnen beoefenen (golf, motorcross, andere vergunningsplichtige sporten, ...).

15.18. Of Vlaanderen behoefte heeft aan 8 nieuwe voetbalstadions, is een retorische vraag. De bouw van voet-

balstadions is **geen kerntaak** van de Vlaamse overheid. Die moet alleen ordenend toekijken. Tenzij de stadions multifunctioneel en ook voor andere sportevenementen bruikbaar zijn.

15.19. Alle beleidsmakers moeten op een gebruiksvriendelijke manier toegang hebben tot de **databank van sportinfrastructuur** in Vlaanderen.

15.20. De renovatie en de profilering van de **Bloso-centra**, de toenemende samenwerking tussen overheden voor de oprichting van sportinfrastructuur, en de publiek-private samenwerking, hebben hun nut bewezen. Het zijn positieve ontwikkelingen, die moeten worden voortgezet. Wel rijst de vraag of de Vlaamse overheid al haar sportcentra zelf moet exploiteren. Voor de exploitatie van haar toeristische centra werkt de Vlaamse overheid met erfpachtovereenkomsten.

15.21. De Vlaamse overheid moet ervoor zorgen dat ons **sportieve patrimonium** wordt beschermd en bewaard. Het bestaande Sportimonium, een unieke realisatie, verdient de nodige steun op het vlak van uitrusting, werking, promotie, toegankelijkheid en conservering van het sporterfgoed. Idem voor andere actoren - Centrum Ronde Van Vlaanderen, Wielermuseum,... - die een waardevolle bijdrage leveren tot de bewaring en ontsluiting van het sporterfgoed. Ook zij verdienen vanuit het sportveld aandacht en steun. De oprichting moet worden overwogen van een platform waar de verschillende sporterfgoedactoren elkaar ontmoeten om expertise uit te wisselen.

